

La Joia.

Conill i pollastre de 2n premi.

Diumenge 27

⇒ J. Albella (agutzil de l'Ajuntament de Les Coves)

És diumenge dia 27 d'agost i són les onze de la nit. Després d'haver estat arplegant ametlles tot el dia i havent acabat de sopar, m'abellia estar una estona assegut al brançal de la porta del carrer i gaudir de la fresca i de la tranquil·litat que en aquelles hores hi havia al carrer. Mirant cap amunt al frankfurt i cap avall al centre de salut em vaig adonar que tot tornava a ser com abans, és a dir els cotxes aparcats a una sola part del carrer, els rogllets de veïns a la fresca com sempre a ca Rosa la Porra, a ca Vicentica la Capitana, a ca la tia Remedios i mes allunyat a ca Trini la Clafolla. En aquests moments en que no passava ni un sol cotxe per el carrer, la llum havia desaparegut i tan sols llumejaven les faroles de sempre amb un resplendor tènue, en aquests moments em vaig quedar cavil·lós, i em vaig ficar a pensar si el soroll de sols quatre dies abans, si la moguda de les festes d'agost, si aquella tranquil·litat que estava gaudint en aquest moment no era tot un somni.

Efectivament, no era un somni i com si li haguera donat marxa enrera al rellotge, van començar apareixent a la meua memòria algunes curiositats que es van produir al meu entorn durant les festes. La primera ja va començar amb el primer acte del programa en l'inauguració del carrer Lluís Lúcia i Lúcia que es va fer a les fosques degut a un apagó de llum a tot el poble. Tres apagons més es van produir aquesta mateixa nit durant la proclamació de regines i dames. Durant l'acte i possiblement degut als nervis, els regals de l'Ajuntament a regines i dames es van donar equivocats. Al dia següent, les regines no van poder donar els trofeus als guanyadors de la cursa ciclista perquè en el mateix moment donaven els trofeus als caçadors al camp de tir de La Llobatera. Per la tarda, les carrosses ja es trobaven a punt a l'esplanada de la gasolinera a l'hora del programa i les de les dos regines sense aparèixer. Després de 41 minuts allí esperant van donar senyals de vida quant ja es feia difícil aguantar,

sobre tot als crios de les carrosses. Els motius del retràs, segons van explicar va ser per buscar la manera de acoblar a quatre crios damunt de les carrosses que ni tan sols eren de la cort de les regines. Cal dir que aquest any van participar 12 carrosses encara que la qualitat no va estar a l'altura de altres anys. El diumenge dia 13 va ser el primer dia de bous de vila, com sempre, l'entrà es va fer més de una hora tard per no estar tancat totalment el carrer. El segon dia de bous de vila, després de les paelles es va embolar el bou dels joves, va resultar una embolada de pena. El dia de Sant Roc es va fer el Ball Pla amb vestit típic i també va donar pena vore la poqueta gent amb l'indumentària típica. Arribem al dijous dia 17 i tenim de fer la plaça de bous. De prompte apareix per els quatre cantons el cadafal de Lo Garito Neperiano arrossegat per la Gas Gas de Tico el Xaino. Aquest any es va batir el record de muntar els cadafals ja que a les onze del matí ja estava la plaça feta. Encara que l'entrà,

com sempre es va fer tard perquè faltava que els treballadors de l'ajuntament remataren quatre forats. També l'ambolla del bou d'aquesta nit va donar pena, de la mateixa manera que la traça del vaquers de German per tancar-lo al corro. Això va fer que al consogre de Vicent lo Pansero li pegara una bona furgà. Per cert, a les hores ja es troba millorant de la ferida. Després de tot açò, més bous embolats, ja amb millors condicions que els dos primers, més vaquetes i més de tot fins al dia de la joia que com sempre van fallar les corregudes dels joves de més de 14 anys que per a ells tal vegada seria mes convenient fer les a partir de les 8 de la vesprada. De les corregudes cal dir que aquesta vegada es va dir un control rigorós de la cullera i l'ou, desqualificant a qui el duie bollit.

Abans d'acabar em ve a la memòria un altre detall que em va xocar molt i és que el dia 13 a les 9 del matí em veig a Sacaries al bar Les Coves bevent un xolec de xocolata.